UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ekklēsiastēs Solomōntos Emmetrōs Metaphrastheis

Dolscius, Paul

Lipsiæ, 1559

VD16 B 3639

Κεφα. ε.

urn:nbn:de:hbz:466:1-69711

Visual Library

ὃν δ' ἰαδ' ἐξαῦτις χερσὶ σκῆπτρα τὸν ἑὸν ἄνακτος,
    κληρονόμον τε τίει πᾶσιν, οἱ ἦρα φέρων.
καὶ τοῦδ' ἔμπροσθεν στιχόωνται μυρία φῦλα,
    τῶν τε οἳ ἐσσομένων οὔκεν ἀριθμὸς ἔῃ.
ἀλλ' οὐκ εὐφροσύνης ἀπολαυσέμεν αἰνομόροισι,
    δηθὰ, λαχόντεσσί μιν βασιλῆα πάρα.
οὐ γὰρ σκῆπτρα λαβὼν πατρώϊα, πατρὸς ἀμείνων
    γίνεται, ἐσσ' ἀρχομένους μειλιχόθυμος ἐών.
ἀλλὰ βίῃ πίσυνος, καὶ καρτεῖ ἡλικίῃ τε,
    πουλὺ ἔτ' ὠμότερος τοῦ γενέταο πέλει.
οὕτως οὖν πέλεται καὶ τοῦτο βροτοῖσιν ἐπαχθὲς,
    ἔνδειγμ' ἀνδρομέης καὐτὸ κενοφροσύνης.

ΚΕΦΑ. ε.

Ναοῦ ἀμειψάμενος θεοδέγμονος ἱερὸν οὖδον,
    μήκεν ὀλισθαίνῃ ποὺς πεφύλαξο τεός.
τοῖσε θεοπνεύστων σὰ διδάγμασιν οὔατα μύθων,
    θυμὸν ὕπερ, εὐάρετον, πρόχεε, ὅτ' ἐστὶ θεῷ.
οὐ γὰρ δεκτὰ θεῷ ἐπιβώμια πῖον ἂν εἴη,
    ἅττ' ἄφρων ῥέζῃ βουφονέων περ ἑοί.
αὐτοὶ ἀτασθαλίας ἐπεὶ σφῶν ἀγνοέουσι,
    χ' ὅσσων δρασῆρες νήπιοι ὦσι κακῶν.
μὴ θεῷ εὐχόμενος προπετὴς τοῖς χείλεσιν ἴσθι,
    μήτε ταχὺς κραδίην τοῦδ' ἔτι πρόσθεν ἐρεῖν.
μήτε περιττολόγῳ οἱ ἐνόχλεε πουλυεπείῃ,
    τῆσδ' ἐπαλυσσέμεναι πρόφρον ἐοιόμενος.
ξὺν γὰρ ἀπειρεσίοις εὐχῇσιν ὃς αὐτὸν ἱκάνει,
    ὧν ἥττης οὐδὲν λαμβάνει, ἢ ὀλίγον.

τίσδε

τίς δὲ ἐν ὦπι θεοῦ πολύμυθός τ' ἐλλόγιμός τε
φαίνεσθ', ἀνθρώπων γηγενέων κε θέλοι;
κἀκ στόματος καθάπερ περ τι ἀνέρα πουλυθρόοιο,
εἴκελ' ἔπη νιφάσιν χειμερίῃσιν ἱείη;
καὶ γὰρ ἐν αἰθερίοις θεὸς ὑψιθόωκος ἑδέθλοις
ἥμενος, οἷς ἐπὶ γῆς πάντα κατ' ὄμμασ' ὁρᾷ.
ἵστωρ τε κραδίης σῆς ἐν φρεσὶ κρυπταδίης περ,
καὶ περ φυρούσης οὐδενὶ δῆλα, πέλει.
ὥς δ' ἀντικτοῦσιν μελεδῶναι ἐνύπνια πολλαί,
ὥς κε λιτὰς κενεὰς πολλὰ ποιοίη ἔπη.
ἣν δὲ θεῷ ἔμπης εὐχωλὴν ἥντιν' ὑπόσχῃ
τὴν δ' ἀπὸ καὶ δόμεναι μὴ χρονίσειας ἑοῖ.
ὄφρα μὴ εὐχομένῳ σοὶ πλεῖστα, διδόντι δὲ μηδὲν
τῶν ἀφρόνων γε δίκην, δυσμενὲς ἦτορ ἔχῃ.
λώϊον οὐκ εὔξασθ', ἢ εὐχὰς οὐκ ἀποδοῦναι,
εὔχεο οὖν μηδέν, πᾶν ἢ ἀπὸ εὖγμα δίδου.
τῇ τε λαβροστομίῃ οὐχ ἡνία σεῖο χάλασσον,
μήποτε σάρκα λάθῃ ἐξαπατῶσα τεήν.
μήτε κακὸν δράσας τι ἁμαρτάδος ἔμμεναι ἁγνὸν,
ἔμπροσθεν ζαθέου ἀγγέλου, αὐτὸν ἐρῇς.
οὕτω γὰρ πρὸς σοῦ φάσκοντι ὁ καρδιογνώστης,
σοί κε νεμεσσᾶσθαι κάρτα δύναιτο θεός.
τήν τε σέθεν στυγέων ζαμενῶς κενεαυχέα γῆρυν,
φθιέμεναι παλαμῶν ἔργματα πάντα τεῶν.
ὡς δ' ὅταν ἀνθρώποισιν ὀνείρατα πολλὰ φάνηται
λυσιμελοῦς ὕπνου δῶρον ἑλόντι φίλον.
πολλὰ μάλ' ἠλιθίῳ ἰνδάλλετ' ἐτώσια θυμῷ,
πολλὰ κεν ὁ κνώσσων, ἠδ' ἀνεμώλι' ὁρᾷ:
οὕτω ἁμαρτοεπὴς κεν ὁ πουλυεπὴς καλέοιτο,
ψευδέα τ' ἐν πολλοῖς πολλὰ λόγοισιν ἔνι,

τοὶ

τοιγάρτοι σὺ θεοῦ ὄπιν ἅζεο αἰὲν ἐόντος,
καὶ τὸν παντόπτην μιν περικῆρι φοβοῦ.
ἢν δὲ δικάζεαι ἀδίκως ἀκτήμονος ἀνδρὸς,
πρὸς χάριν ἀφνειοῦ φωτὸς, ἴδιοιο δίκην.
μήτε τὴν εὐνομίην τῆς χώρης, μήτε θέμιστας,
ἀλλ᾽ ὕβριν κρατέειν, ἁρπαλέην τε βίην:
μὴ θάμβος σ᾽ ἑλέτω δ᾽ ἔρκοντά περ αἴσυλα ἔργα,
μή σοι θαυμάζειν κάρτ᾽ ἐπὶ τοῖσδε μέλοι.
οὐχ ὁράαν ἄδικ᾽ οἰομένῳ τὰ ἐπὶ χθονὸς ἔργα,
αἰθέρος ἐνναέτην αὐγαλέοιο θεόν:
ἔστι γὰρ ἔστι φύλαξ ὑψηλοῦ ὑπέρτερος ἄλλος,
μείζων τ᾽ ἀμφοτέρων ὀρθοδικός τε κριτής
καὶ ὦ βασιλεὺς, γαίης ὃν πάσης κοιρανέοντα,
στῆσε γεωπείνης φρουρὸν ἐκεῖνος ἔμεν.
πάντων ἐν κόσμῳ κτεάνων βροτῷ ἀνδρὶ ἄριστον
γήδιον, ὧν χρήζει πρὸς βίον ἐστὶ φέρον.
εὐφορίην παρέχον πρόσοδον πολυήρατον αὐτῷ,
καὐταρκῆ, καμάτων μισθὸν ἐοικόθ᾽ ἑῶν.
οὐχὶ φιλοπλούτου ἀφνειότερον τινος ἄλλου,
τοῖον καὶ φαίης ἀνδρὸς ἐπαργυρὸν ἔμεν;
ἤτοι ἐμοὶ βασιλεὺς δοκεῖ ἔμμεναι ὀλβιοδαίμων,
τῆς ἐρυηφενίης ξεῖσ μάκαρ εἷο πέλειν.
οὐδὲ φιλαργυρίη ἄφατον κακὸν εἵλετο θυμόν,
οὐκ ἂν πληθείη κῆρ κτεάνων ποθ᾽ ἑόν.
καὶ ὁ φιλόπλουτος ἀνὴρ τοῦ πλούτου ἂν οὐκ ἀπολαύῃ
πώποθ᾽, ὀτκύσιον πάγχυ καὶ αὐτὸ πέλει.
πλοῦτος ὅπου πολὺς ἐστὶν ἐκεῖ καὶ σώματα πολλά,
βοσκόμεν᾽ ἀλλοτρίους, ἐστὶν ἄεργα, πόνους.
καὶ τί ἔχε κτέανος κτεάνων καὶ ἔθ᾽ ὠφελέοιτο,
πλὴν τοῦ ἐκεῖνα μόνον τοῖς ἔθ᾽ ἐς ὄμμασ᾽ ὁρᾶν;

ἡδύ τι

ἡδύ τι λυσιμελὴς κεκμηκότι ἀνέρι ὕπνος,
    ἤν τ' ὀλίγ', ἤν τε φαγὼν πολλὰ πρὶν, αὐτὸν ἕλῃ.
ἀλλ' ὁ φιλαργυρίῃ βεβολημένος οὔποτ' ἰαύει,
    οὐ γάρ μιν κνώσσειν ἄσπετος ὄλβος ἐᾷ.
πῆμάκεν ἀνθρώποις οὐδ' εἰς ὀλοώτερον ἄλλο,
    τοῦδ' ἔμεναι θνητοῖς, πᾶσαν ἐπ' αἶαν ἐρῆ.
χρήματα τηρῆσαι καὶ θησαυροὺς ἀποθέσθαι,
    σφῶν θ' ὕπ' ἀπόλλυσθαι, κεὶς ἀΐδαο περᾶν.
θνήσκει γὰρ δεινῶς, καὶ νηλέα πότμον ἐπισπεῖ,
    πολλάχ' ὁ ἀφνειὸς, χρήμασιν ἐφ' οἷσιν, ἀνήρ.
οὐδ' ἔτι τεθνειὼς καταλείπει ἕθ' ἐκγεγαῶτι,
    κληρονόμον κτεάνων ὃν παιδὸς ἔμμεν ἐχρῆν.
ὡς γὰρ πρῶτ' ἐπέβη τῆς γαίης σώματα γυμνὰ
    μητρόθεν, ὧς νοσεῖ γυμνὸς ὑπὸ τήνδε πάλιν.
ἔκ τε φέρειν κόσμου θνητῷ δέδοτ' οὐδενὶ οὐδὲν,
    ὧν μάλα πολλὰ, παλάμαις εἰργάσατ' ἦσι καμών.
δεινὸν δ' αὖ κἀκεῖνο βροτοῖς κἀπώδυνον ἄχθος,
    ἣν πρῶτ' ἦλθεν, ὁδὸν πάντας ἐσαῦθις ἴμεν.
τίπτ' οὖν κερδαίνει ὁ μέροψ ἀνεμώλι' ἐωργώς,
    ἧς τόσσῳ ζωῆς ἤματα πάντα πόνῳ;
αἰὲν ὃν ἀχλυόεντι φαγὼν ἐνὶ δώματι σῖτον,
    χώντε κακῶς νούσοις σῶμ', ἀχέεσι φρένας,
τοὔνεκ' ἐμοὶ τάδ' ὁρῶντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
    τοίηνδ' ἢ ταμέειν τοι βιότοιο τρίβον.
γαστρὶ χαρίζεσθαι πόσιος καὶ δαιτὸς ἐΐσης,
    πᾶσιν τ' ἐν καμάτοις ἦτορ ἀκηδὲς ἔχειν.
καὶ μὴ ὀφελλέμεναι στοναχῆσιν ὀϊζύας αἰνάς,
    μόχθοισιν ὧν βρότεος πᾶς πλέος ἐστὶ βίος.
τοῦτο μινυνθάδιον θνητοῖς αἰῶνα λαχοῦσι,
    ζωῆς σφῶν κλῆρος μοῦνος ἂν εἴη ὅλης.

εἴτινι

εἴ τινι εὐμενέτης ὁ θεὸς μέγαν ὄλβον ὀπάζει,
καὶ χρῆσθ' οἱ δοίη τῷδ', ἐνὶ φρεσὶ κέαρ.
πίνειν ἄρ καὶ σῖτον ἔδειν μενοεικέα πεπνυῶς,
κἂν μόχθοις αἰεὶν κῆρ πολυγηθὲς ἔχειν.
τοίην κεν φαίης τοι πλούτου χρῆσιν ἀληθῆ,
ἠδὲ θεοῖο δόσιν πάντα κρατοῦντος ἐμεῦ.
ἥντιν' ἐνὶ φρεσὶν ᾗσιν ἔχων, θεόθεν τε λελογχὼς
οὐκέτι μνῆσιν ἔχει τῶν βιότοιο κακῶν,
οὕνεκα νηπενθὲς καὶ ἄλυπον οἱ ἀστεροπήκτης
αὐτὸς ἀπ' οὐρανόθεν κῆρ ἐνέηκε θεός

ΚΕΦΑ. ς.

Μυρία δ' αὖθις ὁρῶντ' ἀνὰ γαῖαν λυγρ' ἀλάληνται,
τοῦτο δ' ὀάσσατ' ἐμοὶ οὐκ ἐλάχιστον ἐμεῦ.
ὅττι γ' ἀμαλθείας τὸ κέρας τινὰς οἴκοι ἔχοντας,
πασσαμένους ἄνδρας χρήματ' ἀθέσφατ' ἴδον.
καὶ δόξῃ περικυδαλίμους, καὶ πάντα λαχόντας
ὧν κέ τις ἱμείρῃ ἐν φρεσὶν ᾗσι βροτός.
ἀλλ' οὐκ εἰδήας αὐτοῖς ἐδεδώκεε χρῆσθαι,
ὄλβῳ, ἅμα πραπίδας, τοσατίῳ γε θεός.
τοὔνεκεν ἐκδαπανᾶν τῶνδ' οὐκ ἐδύναντ' ὀλίγον περ,
ἀλλὰ διατρίβειν πάνθ' ἑτέροισι λίπον.
ἠλίθιον μὲν τοῦτο πέλει, πολλοῖς δὲ σύνηθες,
φρεσί τ' ἐναυκότατον ταῖς βροτέῃσι πάθος.
ἢν ἑκατόν τις ἔχῃ τέκν' ἐν μεγάροισι φυτεύσας,
καὶ νήριθμ' ἀποθῇ χρήματα τοῖσδε φέρειν:
ζῇ δέ τε μακραίων πολέας βίον εἰς τ' ἐνιαυτούς,
οὐ μεταδοὺς ψυχῇ χάρματος, ἐκτανέῃ.